

ПРОТОКОЛ

№ 18

гр. Пловдив, 20.01.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на двадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галина Гр. Арnaudова

Членове: Деница Ц. Стойнова
Антония К. Роглева

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
и прокурора Д. Ив. М.

Сложи за разглеждане докладваното от Деница Ц. Стойнова Въззивно частно наказателно дело № 20225000600025 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:42 часа се явиха:

Жалбоподателят (обвиняем) **АНГ. Г. М.** не се явява.

В залата присъства защитникът му - **адв. Н. П.**, упълномощен на досъдебното производство.

Адв. П.: На 17 януари А. беше отведен от дома си от екип на Спешна медицинска помощ. Беше установено, че е необходимо да бъде приет незабавно в отделението по кардиология в Хасковска болница и в момента на подготовката на документите му и техническите неща изобщо се установи, че е болен и от Ковид 19. Веднага беше изписан и сега е на домашно лечение. Отказа да остане в болница, тъй като има притеснения относно методиката на лечение. Изрично от негово име изразявам желание да се даде ход на делото в негово отсъствие и че не желае лично да присъства.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че няма процесуални пречки за разглеждане на делото, с оглед заявеното от упълномощения защитник на обвиняемия и предвид процесуалната възможност, предвидена в чл. 64, ал. 7 от НПК, делото да се гледа в отсъствие на обвиняемото лице в случай, че то направи изявление в този смисъл, поради което и

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва се делото от съдията - докладчик.

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

Адв. П.: Поддържахме жалбата. Нямаме искания за отводи към състава и такива за други доказателства по делото.

Да се даде ход на съдебните прения.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи и за други доказателства.

Да се даде ход на съдебните прения.

С оглед изявленията на страните, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

Адв. П.: Поддържам изцяло жалбата, която съм депозирал пред вас. Няма да се впускам в подробни изложения. Достатъчно аргументирано изложихме доводите си пред Смолянския окръжен съд.

Накратко намирам, че в мотивите на първостепенния акт няма никакви възражения за и против първата предпоставка, която законът изисква за вземане на най-тежката мярка за неотклонение и съответно оправдаваща налагането на домашния арест. Абсолютно никакви доказателства, които да оправдават обоснованост на предположение, че А. е свързан с изпълнение на тези две деяния. И към момента прокуратурата в Смолян не е наясно относно технологията, която се изисква за внасяне на данни в информационната система. Изрично управителят на дружеството, в което той е бил назначен на граждански договор, има изявление, че А. не разполага с електронен подпис и няма електронен достъп до това.

На следващо място, показанията на свидетелите, които са разпитани, са единствено водещи при вземане на това решение. Това не са обективни находки, още повече, по наше скромно мнение основният водещ свидетел трябва да бъде обвиняем на основание друга разпоредба.

Не са налице опасност А. да извърши друго престъпление, не е налице и опасност той да се укрие от държавните органи – напротив, той

иска да участва активно и акцентът ми пред вас е касателно здравословното му състояние. Действително са налице сериозни проблеми. Той страда от порок на сърцето, налице са данни за сърдечна недостатъчност. Искам накратко само да маркирам, че ако остане потвърдена тази мярка за неотклонение на мен лично ще ми бъде изключително трудно да съдействам на обвиняемия да положи максимални грижи след отпадане на карантинния период за своето здраве, защото чл. 16 от НПК го няма в кодексите на Окръжен съд Смолян. Нещо повече – адвокатът се припознава с обвиняемия. Ще ви дам пример, че във вторник – на 18 януари, бях предупреден, че ще се провежда разпит пред съдия след 1 час. След като казах, че няма как да организирам пътуването си до Смолян в този кратък период, казах, че тях не ги интересува и че били си изпълнили ангажимента, който е по НПК. Така че, не само отказът в условията на домашен арест А. да постъпи на лечение и изобщо да извърши никакви прегледи, а и умишленото забавяне и оправдаване от страна на разследващите органи с чисто административни условия и технически необходимо време може да бъде фатално в този период. Това са аргументите ми.

Молим да бъде отменена мярката за неотклонение „домашен арест“ и съответно да му бъде наложена по-лека такава – „парична гаранция“.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да оставите частната жалба без уважение.

Колегата засипа с критики Окръжна прокуратура Смолян. Аз считам, че не това е лицето, което трябва да съдейства за лечението на обвиняемия, тъй като адвокатът не е лекар. След като сам е поел колегата защита по дело, което се разследва в Смолян, би следвало да е наясно, че ще има пътувания.

В производството пред първата инстанция прокурорът е изложил изключително подробно аргументите на прокуратурата за вземане на най-тежката мярка за неотклонение и доказателствата в подкрепа на обвинението. Поради това няма да преповтарям тези съображения, като считам, че действително за краткия срок на разследване по едно все още необичайно наказателно производство, тъй като това са съвсем нов вид престъпление като начин на извършването му, са събрани солидни доказателства за авторството на М. и за двете престъпления. Вярно е, че за

по-тежкото от тях все още не е установено дали той е извършителят или е действал в друга форма на съучастие, което предстои да се установи в хода на разследването, но от доказателствата по делото е видно, че няма как без неговото участие да се е случвало добавянето на компютърните данни в информационната система на Министерството на здравеопазването.

Съдът се е съгласил с всички аргументи на прокуратурата, но е преценил, че здравословното състояние на обвиняемия М. налага вземането на по-лека мярка за неотклонение - „домашен арест“. В днешното съдебно заседание защитата наблегна основно на здравословното състояние на обвиняемия и твърди, че домашният арест е пречка за провеждането на лечение. Интересното е, че в производството пред първата инстанция е изразено съгласие с вземането на такава мярка като алтернатива на паричната гаранция. Явно впоследствие е преценено, че и тази мярка е несъразмерна на обвинението. От събраните доказателства за здравословното състояние на обвиняемия, доколкото си спомням, последните медицински документи бяха с давност от 2019 г. Не се установява нужда от спешно лечение и болести, които да изискват непрекъснато лекарско наблюдение. Пак по заявление на защитата М. е бил приет преди няколко дни в болница и изписан за домашно лечение, вкл. и по лично желание на самия обвиняем, т.е. няма пречки определената от съда мярка за неотклонение да бъде изпълнявана и моля да се произнесете в този смисъл като потвърдите определението на Смолянски окръжен съд.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание обяви на страните съдебният си акт.

Производството е по реда на чл. 64, ал. 8 във вр. с ал. 7 от НПК.

Депозираната жалба, като подадена в срок, от процесуално легитимирана страна – надлежно упълномощен от обвиняемия защитник, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, се явява процесуално ДОПУСТИМА, а по същество - ОСНОВАТЕЛНА.

Спорните въпроси към днешна дата по делото са налице ли е обосновано предположение за съпричастност на обвиняемия М. към инкриминираните деяния, налице ли е опасност от укриване и/или извършване на престъпление, респективно, какъв е интензитетът на тези опасности и съответна ли е на него и на данните за здравословният статус

на обвиняемия взетата от окръжният съд мярка за процесуална принуда „Домашен арест“.

Пестеливи, декларативни и вътрешнопротиворечиви са изложените в атакуваното определение доводи по коментираните въпроси. Този състав е на становище, че не са налице никакви доказателства в подкрепа на обоснованото предположение за авторството в лицето на обвиняемия М. по първото предявено му обвинение – по чл. 319б, ал. 5, т. 2 от НК и особено във връзка с придаденото му от прокуратурата качество на извършител на деянието. Не са ангажирани нито писмени, нито гласни, нито с експертен характер доказателства, че М. е имал оторизиран достъп до информационната система на МЗ, респективно, че лично е добавил неверни компютърни данни в тази система и така се е стигнало до издаване на медицински сертификати с невярно съдържание. Напротив, от показанията на управителя на търговското дружество, в което М. е работил „Г. Л. С.“ ЕООД – свидетелят И., става ясно, че такъв електронен достъп на обвиняемият не е предоставян, а последният е осъществявал единствено организационна дейност, както и че от името на дружеството в информационната система *не са издадени валидни сертификати от МЗ* на свидетелите М. Д. и К. Л., на показанията на които държавното обвинение се позовава. При липсата на каквито й да е доказателства, опровергаващи И., неустановено се явява даже и дали инкриминираните сертификати са валидни, тоест, дали са издадени в резултат на въведени в информационната система на МЗ компютърни данни, да не говорим, че липсва дори един доказателствен източник, от който да се изведе съмнението, че такива компютърни данни са въведени от обвиняемия М.. Не е без значение за предмета на настоящето производство дали събраните до момента доказателства подкрепят предположението, че обвиняемият е извършител или помагач/подбудител, както прокуратурата се опитва да убеди този състав, и е убедила окръжния съд. Последният неправилно е счел, че макар и да няма доказателства дали М. лично или чрез друг е вкарал компютърните данни в информационната система, обоснованото предположение е налице, независимо от това, че като извършител той е привлечен да носи наказателна отговорност. Съдът в производство по чл. 64 и чл. 65 от НПК следва да се произнася в рамките, очертани от прокуратурата, а не да коментира общо наличието на доказателства за

престъпно / но не инкриминираното/ поведение на обвиняемото лице. Воден от говорното и в обобщение, този състав намира, че коментираното досега обвинение не може да бъде основание за вземане на каквато й да е МНО спрямо обвиняемия М..

Споделят се доводите на окръжният съд, че макар и разследването да е в начален етап, събраните по делото доказателства могат да формират достатъчна база, за да се счете, че изпълняващият работа за ЮЛ - „Г. Л. С.“ ЕООД А.М., е приел паричен дар – 300 лв., който не му се следва, за да наруши задълженията си при извършване на търговската дейност. Обоснованото съмнение за съпричастност на М. към това престъпление се извличат от писмените доказателства – сертификати, доказателствените средства, разпитите на свидетелите, оказали се притежатели на медицински сертификати за антитета, без да са давали кръвни изследвания или без в кръвта им да има необходимият брой антитета. Ето защо това обвинение е основание да се обсъди въпроса за адекватната МНО, която следва да се вземе спрямо М., така че да не нарушат неправомерно личните му права и в същото време да обезпечи срочното, безпрепятствено протичане на разследването. В тази връзка, окръжният съд е приел, че опасност от укриване няма, а и видно е, че при призоваването му М. се е явил доброволно пред органите на полицията, известен е и адреса му на местопребиваване. Опасността от извършване на престъпление е обоснована от съда с декларативният и необоснован довод за липса на „гаранции“, че при по-лека мярка за неотклонение обвиняемият М. няма да извърши престъпление. Очевидно, че казаното не може да е мотив в подкрепа на заетото от окръжният съд становище. Този състав намира, че изводът за реална опасност от извършване на престъпление следва да се мотивира с високата обществена опасност на конкретно инкриминирано деяние, която неминуемо се отразява и на обществената опасност на личността на обвиняемият, предвид и механизмът, начинът и извършването на дейността, която очевидно не е инцидентна и е осъществена в разгара на сериозна здравна криза в страната. Както се приема и в европейската практика на съда в Страсбург, при първоначално вземане на мярка за неотклонение посочените обстоятелства могат и следва да се отчетат като мотивиращи опасност от извършване на престъпление, в контекста и не недотам добрите характеристични данни на обвиняемия М.. В същото

време интензитета на тази опасност, преценен през призмата на влошеното здравословно състояние на обвиняемия, хроничните му заболявания, които налагат регулярни медицински прегледи и интервенции, правят МНО „Домашен арест“ неоправдано тежка и несъобразена с посоченото до тук. Поради това настоящият съдебен състав намира за съответна на обществената опасност на деянието и на личността на обвиняемия, съобразена и с имущественото му състояние, мярка за процесуална принуда „Парична гаранция“ в размер на 4 000 лв. Според този състав така определената мярка в достатъчна степен ще препятства възможността да се осуети разследването и с нея ще се постигнат целите на мерките за неотклонение по смисъла на чл. 57 от НПК.

Мотивиран от изложеното, ПЛОВДИВСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 10 от 14.01.2022 г. на Смолянския окръжен съд, постановено по ЧНД № 10/2022 г., с което на АНГ. Г. М. – обвиняем по досъдебно производство № 5/2022 г. по описа на РУ на МВР – Чепеларе, е взета мярка за неотклонение „Домашен арест“ и на основание чл. 62, ал. 6 от НПК е постановено спазването на забраната да не напуска жилището си в гр. Х., ул. С., № ***** да се контролира и със средства за електронно наблюдение и вместо това:

ВЗЕМА спрямо АНГ. Г. М. – обвиняем по досъдебно производство № 5/2022г. по описа на РУ на МВР – Чепеларе, мярка за неотклонение на „Парична гаранция“ в размер на 4 000 лв.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Протоколът изготвен в с. 3.

Заседанието се закри в 11:14 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____